ΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
.... Δρ. 15
.... » 8

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
τέρας εὐθηνοτάτας συμφωνίας

ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΚΡΙΠ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία.................... φρ. 20
Ἑξάμηνος.................. » 10

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Κατ' ἰδιαιτέρας εὐθηνοτάτας συμφωνίας

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 Μαΐου 1896 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Ἀριστείδου ἀριθ. 5 | ΕΤΟΣ Γ'. Περίοδος Β'. Ἀριθ. 242

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΑ. Πρὸ ἡμερῶν ἐγράφομεν ὅτι
λαβε τὸν Σουλτάνον ἐπὶ τῇ δο-
Σάχου Νασρεδὶν τῆς Περσίας
νομεν ὅτι ὁ τρόμος τοῦ Παδι-
ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σύλληψιν
πτων Περσῶν ἐν Κωνσταντινου-
ὄχι μόνον τοῦτο. Τὰ γλυκὰ
σπόρου ἐδέχθησαν πολλοὺς τῶν
ύτων, οἱ ὁποῖοι κατηγορήθησαν
ίᾳ εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Σά
νωμοσίᾳ κατὰ τοῦ νέου διαδό-
ἐρ. Ἐν τούτοις καὶ ἄλλην τινα
ὁ τρόμος τοῦ Σουλτάνου. Διε-
τι οἱ αὐτοὶ Πέρσαι συνωμόται
συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἀρμενι-
άτου, τὸ ὁποῖον μένει ἀσύλλη-
, κατέστρωσαν ὀλέθρια σχέδια
ν ἔγκλειστον τοῦ Γιλδίζ. Συλ-
άρκεται διενηργήθησαν, ἐκ τῶν
ἀπεκλείσθησαν καί τινες φανατι-
κοι.
ὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων φαίνεται
σταντινούπολις κατέστη ἐπ' ἐ-
τρον δολοφονιῶν καὶ πυροβολι-
έσῃ ὁδῷ. Καὶ ἂν συνέβαινον
ινοῦ ἐγκλήματος, θὰ ἐδικαιολο-
ὸ πρᾶγμα. Ὁ φόνος ὅμως Ἀρ-
τούρκων καὶ ἄλλων δὲν δικαιο-
γκλήματα ταῦτα τὰ ὁποῖα βε
ρχονται ἐκ πολιτικῶν ἐλατη
υστικὴ ἀστυνομία ἔπειτα μαρ-
υρετῶσῃ κατάστασιν τῶν περὶ
ην Πύλην. Διότι ὅπου καὶ ἂν
συνδιαλεγόμενος ἁπλῶς μόνον
βλέπει ἀπέναντί του σατανικὴν
ὁποίας τὸ βλέμμα μαρτυρεῖ
ν κατάσκοπον. Τοιαῦτα διαδρα-
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀφ' ἧς
ὁ Σάχης καὶ ἀνερριπίσθησαν
ί.

×

. Μεγίστη ἔξαψις πνευμάτων
ι ἐν Βελιγραδίῳ. Ὁ λαὸς σκαι-
ίζων τὴν Αὐστροουγγαρίαν προ-
κυβέρνησιν νὰ μὴ ταπεινωθῇ πρὸ
υργικῆς διπλωματίας ἀλλὰ νὰ
τρεπῶς τὰ ἡνία τῆς ἐξωτερικῆς
οῦ Κράτους. Ὁ τύπος σύσσω-
 διαμαρτύρεται καθ' ἑκάστην
ποχθονίων ἀπειλῶν τῆς δυαδι
ίας, ἡ ὁποία, λέγει, μὴ ἀρκε-
τὰς πλεκτάνας ἃς ἐξύφανε κατὰ
ια ἔτη κατὰ τοῦ Σερβικοῦ ἔθνους,
νὰ ἐπιβληθῇ μὲ τὴν δύναμίν
βάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν πατριω-
ν Σέρβων καὶ τοὺς ἀληθεῖς φί-
Ἔπρεπε νὰ παραβλέψῃ ἡ Αὐ-
ία, κατὰ τὸν Σερβικὸν τύπον,
ούσας θλιβερὰς σκηνὰς ἐν Βελι-
νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἐθνικὴν ταπεί-
ῆς ἐκθέσεως Σερβικῶν σημαιῶν
Οὐγγρικὴν χιλιετηρίδα. Τοῦτο ὑ-
άβρόφρων πολιτικὴ εἰς τὴν Αὐ-
ίαν, ἥτις ἔχασε νῦν πᾶσαν συμ-
Σερβίᾳ. Οἱ Σέρβοι φοιτηταὶ κα-
ρκούμενοι εἰς ὅ,τι ἔκαμαν συνεν-
δη καὶ μὲ τοὺς Ρωμούνους τοῦ
ίου καὶ τῆς Τρανσυλβανίας, ὅπως
ῃ περιστάσει διαμαρτυρηθῶσιν
τῶν Οὐγγρων.

×

ΟΥΝΙΑ. Ὅ,τι συμβαίνει ἐν Βε-
ὲ τὴν Οὐγγρικὴν χιλιετηρίδα τὸ
τι περισσότερον συμβαίνει ἐν Βου-
Οἱ θερμόαιμοι φοιτηταὶ τῶν Πανεπιστημίων Βουκουρεστίου καὶ Ἰασίου, μετὰ τὴν μεγάλην διαδήλωσιν κατὰ τῶν Οὔγγρων, δὲν ἔπαυσαν προτρέποντες τὸν Ρωμουνικὸν λαὸν ν' ἀναγκάσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἀξιοπρεπεστέραν στάσιν ἀπέναντι τῆς Αὐστροουγγαρίας. Ἐν τούτοις ἡ κυβέρνησις διὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Στούρζα ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδοκιμάζει τὴν προκλητικὴν στάσιν τῶν φοιτητῶν, ὁποίαν ἐτήρησαν καὶ ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ τῆς προπαρελθούσης Τρίτης. Ἡ Ρωμουνία, ἐπρόσθεσε, δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὰς εἰρηνικὰς διαδηλώσεις, καὶ ὅμως ἀναγκάζεται νὰ διαλύσῃ ταύτας εὐθὺς ὡς ἐκδηλωθῇ προκλητικὴ καὶ διεγερτικὴ διάθεσις. Τοὺς λόγους τοῦ κ. Στούρζα ἐπεδοκίμασεν ἡ Βουλὴ σύσσωμος. Μόνον ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος καὶ μερὶς τῶν ἀδιαλλάκτων ἐμέμφθη πικρότατα τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀντιπατριωτικὴν πολιτικήν της. Ὅπως δήποτε καὶ ὁ Ρωμουνικὸς λαὸς συμμερίζεται τὴν γλῶσσαν ταύτην τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ ὅτι καὶ οἱ Ρωμοῦνοι ἀργὰ ἢ γλήγορα θὰ πέσουν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ρωσσίας.

×

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. Ἡ Μακεδονικὴ κίνησις φαίνεται ὅτι προσέλαβε ζωηρότερον χαρακτῆρα κατ' αὐτὰς ἐν Σόφιᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Βουλγαρίας. Μυστικαὶ συνεννοήσεις διεξάγονται μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Μακεδονικοῦ κομητάτου καὶ διάφορα σχέδια βυσσοδομοῦνται κατὰ τῆς χώρας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Πρὸς τούτοις ἐλέχθη ὅτι κ[illegible]λεμεφόδια εἰσάγονται κρύφα εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε πιστευτὸν καθόσον ἥ τε Βουλγαρικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ Τουρκία φυλάττουσιν αὐστηρότατα τὰ μεθόρια ἀπὸ παντὸς ὑπόπτου ἀντικειμένου. Προφανῶς τὰς εἰδήσεις περὶ εἰσαγωγῆς τηλεβόλων καὶ ἄλλων φαντασιωδῶν ὅπλων χαλκεύουσιν αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι πρὸς ἐκφοβισμὸν τῆς Πύλης. Ὅτι γίνονται Μακεδονικαὶ ἐνέργειαι ἐν Βουλγαρίᾳ ἀναμφίβολον. Ἀλλὰ ὄχι πάλιν καὶ ὅτι κατακλύζεται ἡ Μακεδονία ὑπὸ Βουλγαρικῶν ὅπλων. Ἡμεῖς ὅπως δήποτε πρέπει νὰ ἔχωμεν ἄγρυπνον τὴν προσοχὴν εἰς τὸν Αἶμον ἵνα μὴ εὑρεθῶμεν ὅλως ἀνέτοιμοι πρὸ ἐνδεχομένου πραξικοπήματος κατὰ τῆς Μακεδονίας.

Πρέπει, ἀλλά......

ΑΙ ΓΡΑΦΟΥΣΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΡΟΪΔΟΥ

Συνέντευξις μετὰ τῆς Δεσποινίδος
ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΚΑΛΙΣΠΕΡΗ

Ἡ λογία δεσποινὶς

Σήμερον ἔχει τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς φιλολογίας τῶν γυναικῶν ἡ ἐπιστημονικωτέρα ἴσως γυναικεία μορφὴ ἐν Ἀθήναις, ἡ δεσποινὶς Σεβαστὴ Καλισπέρη. Εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ ἀπὸ ἄλλα κοινωνικὰ θέματα τοῦ εἴδους της, εἶνε γνωστὴ ἡ δεσποινὶς Καλισπέρη. Σήμερον προσφέρει πολλὰς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πολιτείαν ἡ δεσποινὶς Καλισπέρη, ὡς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων τῶν θηλέων, βραδύτερον θὰ προσφέρῃ διὰ τῶν γνώσεών της καὶ τῆς μορφώσεώς της μεγαλητέρας ἀκόμη εἰς τὴν πρόοδον τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν τῶν κοριτσιῶν μας, τῶν γυναικῶν μας. Δυστυχῶς καὶ αὐτὴν ὁ κ. Ροΐδης τὴν εὗρεν ὡς μὴ συντελοῦσαν καθόλου εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς λεπτοῦ γυναικείου ὕφους, ἑνὸς ἀληθοῦς ποιήματος, ἑνὸς πραγματικοῦ διηγήματος. Ἐνῷ ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ μόρφωσις, τὸ ἔργον καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς δεσποινίδος Καλισπέρη, εἶνε ἐντελῶς ἄλλοιαι. Ἡ ἀπάντησίς της ἤδη πρὸς τὸν κ. Ροΐδην ἔχει οὕτω:

Ἡ ἀποκλειστικότης τοῦ κ. Ροΐδου.—Διότι δὲν ὑπεγυναικώθη ποτέ!

— Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ροΐδου διαπνέει ἡ ἀποκλειστικότης, περιπλέον δὲ ἔχει τι τὸ σκωπτικόν, τὸ ὁποῖον δὲν συμβιβάζεται πολὺ μὲ μερικὰ σημεῖα ὀρθὰ αὐτοῦ. Ἡ ἀποκλειστικότης του δὲ αὕτη φέρει τὴν ἀνατροπὴν τῶν ὅσων ὑποστηρίζει· διότι εἰς πάντα τὰ ζητήματα τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά, ἄγοντα ταῦτα ἀλλήλων. Εἴτε εἰς ἰδέας, εἴτε εἰς ἄτομα ἀφορᾷ ἡ ἀποκλειστικότης, προξενεῖ ἔριδας καὶ πάθη, τὰ ὁποῖα ἀμφότερα συνήθως παρακωλύουν τὴν ταχεῖαν ἀπόδειξιν τοῦ ὀρθοῦ καὶ συνεπάγονται εἶδος ταπεινώσεως. Διὰ νὰ γράψῃ δὲ, ὅ,τι ἔγραψεν ὁ κ. Ροΐδης, ὑπάρχει εἷς λόγος. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε κάπως aigri, καὶ ἔγινε τοιοῦτος ἀπὸ ἔλλειψιν γυναικὸς κατὰ τὸν βίον του. Ἔχει σχέσεις βεβαίως μὲ πολλὰς γυναῖκας, ἀλλὰ δὲν συνεδέθη ποτὲ, φαίνεται μὲ καμμίαν τόσον, ὅσον νὰ τὸν ἐμαλάκωσεν αὕτη. Ὁ κ. Ροΐδης ἔχει βεβαίως τὴν μητέρα του, ἥτις εἶνε ἐξαίρετος γυνή, ἀλλὰ πέραν αὐτῆς δὲν ᾐσθάνθη τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπίδρασιν τῆς γυναικός. Ὅπερ ἂν συνέβαινε, θὰ εἶχεν ἄλλην ἰδέαν διὰ τὴν γυναῖκα, παρὰ ἐκείνην, ἣν ἐξεδήλωσεν ἐν τῷ ἄρθρῳ του.

Ἀνάλυσις τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Ροΐδου

— Ἰδοὺ ἓν σημεῖον μὴ ὀρθὸν εἰς τὸ ἄρθρον του. Ὁ κ. Ροΐδης λέγει, ὅτι οἱ ἄνδρες διεκρίθησαν διὰ τὴν χάριν καὶ τὴν ἀφέλειάν των εἰς τὰ γραφόμενά των. Ἐν ὅσῳ λοιπὸν οἱ ἄνδρες δὲν ἐκφυλίζονται λαμβάνοντες τὰς ἰδιότητας τῆς γυναικός, πῶς ἐκφυλίζονται αἱ γυναῖκες λαμβάνουσαι τὰς τοῦ ἀνδρός; Ἄρα ἡ μομφή του, ὅτι ἀνδρίζουν αἱ γυναῖκες ἐμπνεόμεναι καὶ γράφουσαι ὑψηλοφρόνως, δὲν εἶνε ὀρθή. Ὑποθέτω δὲ ἀκόμη, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη διανόησις εἶνε ἡ αὐτὴ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν....

— Ἀλλὰ αἱ μέχρι τοῦδε ἀνθρωπολογικαὶ μελέται, ὑποθέτω, ὅτι εὗρον ζυγίζοντα βαρύτερον [illegible]

— Αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε, ἐξηκολούθησε μειδιῶσα ἡ δεσποινὶς Καλισπέρη. Πρόκειται πάντοτε περὶ διανοήσεως. Λοιπόν, διὰ τοῦτο ὅπως μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν συγγραφέων, εἶνε ἄλλοι μὲν σοβαροί, οἱ διδάσκοντες διὰ τῆς σπουδαιότητος καὶ τῆς ὑψηλοφροσύνης, καὶ δι' αὐτῶν θέτοντες τὰ θεμέλια κοινωνικῆς ἀκμῆς, ἄλλοι δὲ ἐπίσης ἀξίας ἄνδρες, προτιμῶντες νὰ διδάξωσι διὰ τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ τερπνοῦ· τοιουτοτρόπως καὶ μεταξὺ τῶν γυναικῶν ὑπάρχουν αἱ ἔχουσι ῥοπὴν πρὸς σοβαρωτέρας μελέτας, καὶ αἱ ἔχουσαι τοιαύτην πρὸς ἐλαφροτέρας. Ἀλλ' αἱ σοβαραὶ μελέται οὐδαμῶς ἀποκρούουν τὰς ἁρμοζούσας εἰς τὴν γυναῖκα ἰδιότητας, τὴν χάριν, τὴν λεπτότητα τοῦ αἰσθήματος, τὴν γλυκύτητα.

Ἔπειτα τὸ ἀληθὲς εἶνε πάντοτε σεβαστόν, εἴτε εἰς τὰς γυναῖκας ἀπαντῶν, εἴτε εἰς τοὺς ἄνδρας Καὶ εὐτυχῆ εἶνε καὶ τὰ ἄτομα καὶ αἱ κοινωνίαι αἱ εὐμοιροῦσαι τῆς ἰδιότητος ταύτης τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χαρακτῆρος. Ἑπομένως ἀπὸ τῶν σοβαρῶν συγγραφέων γυναικῶν καλὸν πολὺ προκύπτει εἰς ἓν ἔθνος· διότι ὅσον ἀρρενωπὰ φρονήματα καὶ ἐὰν ἀποδώσῃ τις εἰς αὐτάς, αἱ ὁμόφυλοι ὁμοεθνεῖς των πρὸς τὴν ἰδικήν των φωνὴν θὰ στραφῶσι πάντοτε περισσότερον, ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν. Μὴ ἀποκλειομένης δὲ ἀναγκαίως τῆς φιλοκαλίας, τῆς λεπτότητος καὶ τῆς εὐαισθησίας τῶν ἰδιοτήτων τούτων πάσης ἀληθοῦς γυναικός, ὄχι μόνον ἡ σοβαρὰ συγγραφεὺς δὲν ἐλαττοῖ ἑαυτήν, οὐδὲ τὰ ἐκ τῶν ἔργων της ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἀποτελέσματα, ἀλλὰ ἐνῷ ἀνυψώνει τὸ ἥμισυ τῆς κοινωνίας δι' οὗ δύναται νὰ βελτιωθῇ καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ, συγκρατεῖ τὸ πρῶτον τὸ τοῦ γυναικείου φύλου εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ, δι' ὧν ὁ βίος ἀποβαίνει πλέον κοῦφος, ὑποφερτός.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια, ὑποθέτω. Ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ ἀπαντοῦσα εἰς ὅλ' αὐτά, ἐὰν ὁ κ. Ροΐδης δὲν ἔθιγε τὸ ζήτημα τὸ συνδεόμενον πρὸς τὸ διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων κρίκων του μέγα κοινωνικὸν ζήτημα τῆς γυναικός.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη γυναικείας χειραφετήσεως

— Καὶ ἡ χειραφέτησις;

— Ποιὰ χειραφέτησις; Ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει πάλη μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἀλλὰ ἀφοῦ θέλουν νὰ λάβουν ἐνεργὸν μέρος αἱ γυναῖκες, ποῖος τὰς ἠμπόδισε; Κανείς. Ἐν τούτοις ὅμως γεννᾶται ἀναποδράστως διὰ τῆς ἐνεργοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀναμίξεως τῆς γυναικός, σοβαρὸν ζήτημα. Τί θὰ γίνουν οἱ ἄνδρες; Πῶς θὰ βγάλουν τὸ ψωμὶ τῶν γυναικῶν των, τὰ λοῦσα, τὰς ἀναπαύσεις αὐτῶν ἐν ὅσῳ αὐξήσουν οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ ἐπιστήμονες; Αἱ γυναῖκες νομίζουν, ὅτι ἐντὸς τοῦ οἴκου των ἔχουν μικρὸν στάδιον ἐργασίας, διὰ νὰ θέλουν νὰ ἐκταθῶσιν αἱ ἀσχολίαι των καὶ πέραν αὐτοῦ; Ποία ἀληθὴς γυνὴ ἐνησχολήθη εἰς τὰς οἰκιακὰς καὶ μητρικὰς φροντίδας, καὶ δὲν ᾐσθάνθη ἑαυτὴν ἐκπληροῦσαν τελείως τὸν προορισμόν της καὶ τὰ καθήκοντά της; Ἡ φύσις καὶ ἡ ζωὴ προώρισε τὴν γυναῖκα ἐντὸς τῆς κοινωνίας τοῦ οἴκου, εἰς ἣν δύναται νὰ διαπρέψῃ καλλίτερον ἢ ἀλλαχοῦ. Οὐδ' αὐτὴ ἡ φιλολογική, ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τὴν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε καλὴ οἰκοκυρά.

Αἱ ἀναβάσεις εἰς τὴν Ἀκρόπολιν

— Καὶ αἱ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀναβάσεις;

— Ἔκαμα ἀναβάσεις ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Κολωνὸν ἐπήγαμεν, ἔνθα ἀνέγνωσα τὸ τέλος τοῦ Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ τοῦ Σοφοκλέους, καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Πλάτωνος, ἔνθα ὡμίλησα περὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ Πλάτωνος, καὶ θὰ ξαναπᾶμε. Δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ μὲ μεμφθῇ διὰ τοῦτο ὁ κ. Ροΐδης. Διότι, νομίζω, ὅτι ἐπιτοπίως καλλίτερον θὰ ἦτο ἡ διδαχὴ καὶ τοιουτοτρόπως αἱ Ἑλληνίδες θὰ ἠδύναντο καλλίτερον νὰ ἀντιληφθῶσι τῆς τέχνης καὶ τῆς μεγαλοφυΐας τῶν προπατόρων των.

Ὁ κ. Ροΐδης θέλει ὅπως ἡ γυνὴ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ἐθνικὸν βίον, καὶ λυπεῖται, ὅτι ἐὰν ἐξακολουθῇ νὰ γράφῃ ἡ γυνὴ ἀνδρικῶς, δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτόν. Ἄρα πῶς θὰ κατορθωθῇ τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἑλληνίδος, ἂν δὲν γνωρίζῃ καλὰ τὴν ἱστορίαν, τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νέαν, καὶ τὴν τέχνην, καὶ τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι δίδουν τοῦ ἰσχυροῦ πνευματικοῦ βίου, οὕτως εἰπεῖν, τὸ αἷμα καὶ τὰ ὀστᾶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ ἀκμάζοντα σήμερον. Πόσην δὲ τροπὴν δίδει ἡ διδασκαλία ἐκείνων καὶ ἡ πρὸς τὴν ἀρχαιότητα πλησίασις εἰς τὸ ὑψηλόν, καὶ τὸ ὡραῖον!

Ἡ γυναῖκα.— Καὶ γραμματισμένη καὶ οἰκοκυρά.

— Ὁ κ. Ροΐδης νομίζει, ὅτι ἡ γυνὴ πρέπει νὰ καταγίνεται καὶ νὰ περιποιῆται μόνον τὸν οἶκόν της, καὶ νὰ γνέθῃ τὰ μαλλιά της, ὡς λέγει ὁ ἴδιος λατινιστί. Ἀπατᾶται, ὑποθέτω, ἂν πιστεύῃ, [illegible] οἶκόν της καὶ τὰ μαλλιά της.

Ἀληθῶς τ' ἀγαπᾷ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἄλλην· διότι ἔχει ἐσκεμμένην καὶ βαθεῖαν τὴν ἔννοιαν τῆς τοιαύτης ἐνασχολήσεως καὶ τῆς ἀπὸ ταύτης εὐτυχία τοῦ οἴκου. Τὸ κάμνει δὲ καλλίτερον · διότι ἔχει καλλιεργημένον τὸν νοῦν καὶ περισσότερον ἀνεπτυγμένον τὸ αἴσθημα τῆς φιλοκαλίας.

Ἐν γένει δὲ ὁ συνδυασμὸς τῶν κλίσεων πρὸς τὸν οἶκον καὶ πρὸς τὰ γράμματα καθιστοῦν τὴν γυναῖκα κατάλληλον σήμερον διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον.

Καὶ μετὰ τὸν λεπτομερῆ ἐξονυχισμὸν τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Ροΐδου ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Καλισπέρη, ἡ συνομιλία μας ἔληξε.

Μποέμ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗΝ

Συμβαίνει κάτι τι ἐσχάτως τὸ ὁποῖον δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν αὐστηρῶν ἠθικολόγων μας. Εἶνε ἡ διαμαρτύρησις κατὰ τῆς καταπατήσεως τοῦ ἱερωτέρου τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων των, τῆς τιμῆς, εἶνε τὸ σκάνδαλον τὸ ὁποῖον ναὶ μὲν φαίνεται ὡς ἀναπόφευκτος πρόοδος εἰς τὸν δρόμον τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον εἰς τὸν τόπον μας τοὐλάχιστον ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἀνασταλῇ ἀπὸ τοὺς διέποντας τὰ δημόσια πράγματα, ἐπεβλήθη καὶ ἐπιβάλλεται

Τοιαύτη κραυγὴ προδίδει ὅτι ἡ ἠθικὴ σῆψις δὲν ἔχει προχωρήσει εἰς τὸν τόπον αὐτόν.

Δὲν ἠξεύρω πόσοι ἀναγνῶσται ἐσταμάτησαν τὸ βλέμμα των εἰς μίαν ὀλιγόστιχον εἴδησιν τῶν ἐφημερίδων, ἀναφέρουσαν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς παρὰ τὸ Ἀεριόφως συνοικίας, ἄνδρες καὶ γυναικόπαιδα μετέβησαν εἰς τὸ σαλόνι τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου διὰ νὰ τοῦ δηλώσουν τὴν ὑποστήριξίν των ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅμως ὅρον νὰ ἄρῃ τὸ ἀνέκαθεν ἐγκολαφθὲν εἰς τοὺς οἴκους τῆς συνοικίας ἐκείνης στῖγμα, διὰ τῆς συντηρήσεως ἐν μέσῳ αὐτῶν, δημοσίου οἴκου τῆς Ἀφροδίτης.

Νὰ παύσῃ πλέον τὸ δυσώνυμον τοῦ πτωχικοῦ ἐκείνου συνοικισμοῦ τοῦ ἠθικῶς ἠδικημένου τμήματος τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον ὡς μὴ ὤφειλε παραπλεύρως τοῦ καταμέλανος τεραστίου ἐργαστηρίου, ἔχει ἄλλην κηλῖδα πολὺ μελανωτέραν.

Καὶ εἶνε χαρακτηριστικὴ ἡ διαμαρτύρησις τῶν κηδομένων τῆς τιμῆς των ἀνθρώπων, ὅπως ἔγινε. Ἥρπασαν μίαν στιγμὴν καταλληλοτάτην διὰ νὰ τοὺς εἰσακούσῃ ἡ κυβέρνησις, τὰς παραμονὰς τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ